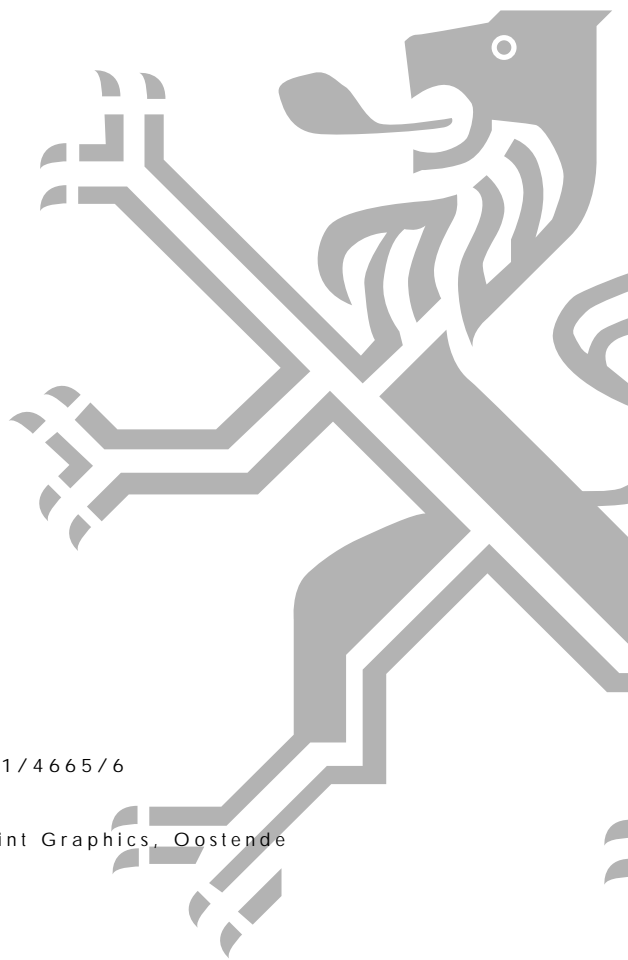

Advies over het voorontwerp van decreet betreffende het onderwijs XIII

advies

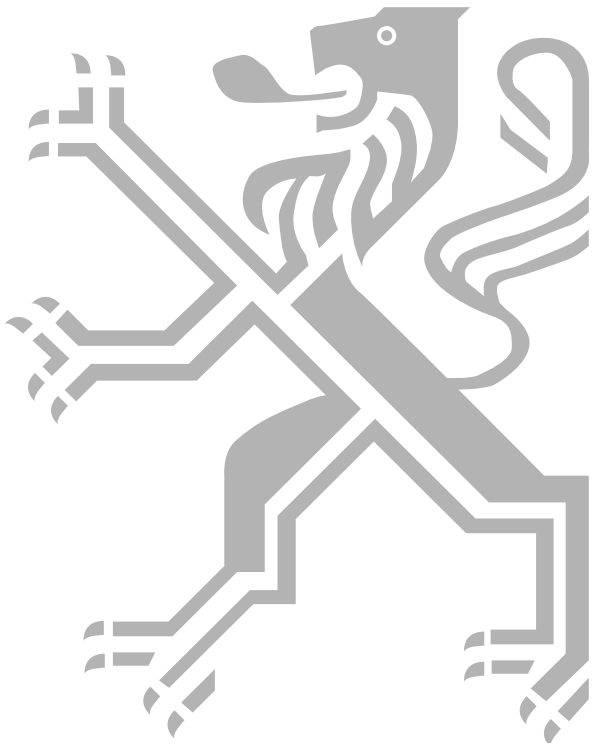
Brussel, 14 februari 2001

D/2001/4665/6

Gedrukt door Goekint Graphics, Oostende

1.	De deeltijdse leerplicht (art. III.3)	7
2.	De alternerende beroepsopleiding in het BUSO (art. III.12)	9
3.	Zorgvuldig bestuur (Hoofdstuk VI)	11
3.1	Kostenloosheid van het basisonderwijs (art. IV.2) en van het secundair onderwijs (art. IV.10)	11
3.2	Sponsoring- en reclamebeleid (art. IV.2 en art. IV.7)	13
3.3	Commissie Zorgvuldig Bestuur (Hoofdstuk IV, Afdeling 2)	15
3.3.1	Bevoegdheid inzake kostenloosheid	15
3.3.2	Bevoegdheid inzake daden van koophandel	16
4.	Onderwijs voor sociale promotie	18
4.1	Opleidingen voor gedetineerden (art V.6)	18
4.2	Vakgebonden, vakoverschrijdende en specifieke eindtermen (art. V.11)	19
4.3	Toegankelijkheid voor leerplichtigen (art. V.19)	19
5.	Regionale technologische centra (Hoofdstuk XI)	21

Bij brief van 8 januari 2001 heeft de Minister van Onderwijs en Vorming de SERV om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet betreffende onderwijs XIII. Dit voorontwerp is tot op vandaag nog niet goedgekeurd door de Vlaamse regering en is reeds gewijzigd. De Raad heeft een gewijzigde versie ter beschikking gekregen waarop dit advies is gebaseerd. De Raad wil erop wijzen dat wanneer de uiteindelijk goedgekeurde tekst nog significant zou afwijken van de voor advies voorgelegde tekst, het advies op sommige punten zonder voorwerp zou kunnen zijn en moet aangevuld worden.

De SERV gaat in zijn advies in op volgende punten uit het voorontwerp :

- De deeltijdse leerplicht.
- De alternerende beroepsopleiding in het buitengewoon secundair onderwijs, opleidingsvorm 3.
- Zorgvuldig bestuur met daaronder :
 - de kostenloosheid;
 - de Commissie Zorgvuldig Bestuur;
 - de sponsoring en het reclamebeleid.
- Het onderwijs voor sociale promotie :
 - opleidingen voor gedetineerden;
 - specifieke eindtermen voor het niet-analoge aanbod;
 - toegankelijkheid voor leerplichtigen.
- De regionale technologische centra.

1. De deeltijdse leerplicht (Art. III.3)

Art. III.3 stelt dat een minderjarige de toelating kan krijgen om vanaf het begin van het schooljaar waarin hij deeltijds leerplichtig wordt onderwijs met beperkt leerplan of voor de vervulling van de leerplicht erkende vorming te volgen. De toelating daarvoor moet worden gegeven door de directie van de instelling waar het onderwijs met beperkt leerplan wordt gevolgd of de erkende vorming wordt gegeven, op gunstig advies van het CLB waarmee de school voor voltijds onderwijs, waar de minderjarige de lessen volgt, samenwerkt.

In het artikelsgewijze commentaar (blz. 11) wordt deze versoepeling gemotiveerd met het argument dat het in specifieke gevallen, die zeker geen algemene regel mogen worden, beter is de leerling vroegtijdig toe te laten tot het deeltijds onderwijs. Deze leerlingen zouden immers nog meer gedemotiveerd raken en daardoor een leerachterstand kunnen oplopen indien ze nog langer het voltijds onderwijs zouden moeten volgen.

De SERV is van oordeel dat de keuze voor een deeltijdse opleiding een positieve keuze zou moeten zijn voor jongeren voor wie deze onderwijsformule (een andere pedagogische didactiek) het beste past bij hun specifieke noden en behoeften. De SERV wil wel extra onderstrepen dat de maatregel om jongeren reeds vroegtijdig naar het deeltijds onderwijs te laten overgaan, het voltijds onderwijs niet ontslaat van zijn plicht om motivatieproblemen en schoolmoeheid aan te pakken. In het voltijds onderwijs moeten hiervoor preventieve maatregelen worden genomen, opdat het deeltijds onderwijs niet enkel als 'opvang' fungeert voor de probleemjongeren. Niettemin wijst de SERV op het belang van een blijvende en voldoende aandacht

voor de formule van deeltijds leren, die voor bepaalde jongeren fungeert als een soort van 'laatste kans' om toch nog voeling te blijven hebben met het onderwijs. De SERV kijkt daarom ook met belangstelling uit naar de concretisering en implementatie van het actieplan TSO-BSO dat de Minister van Onderwijs en Vorming heeft voorgesteld. Te gelegener tijd zal de SERV hierover een standpunt innemen in het kader van VESOC waarbij de sociale partners hun verantwoordelijkheid zullen nemen.

De SERV vraagt meer garanties dat de overstap verantwoord is en dat daarom naast het CLB ook de klassenraad van de school voor voltijds onderwijs waar de minderjarige de lessen volgt advies zou moeten geven.

Wat de leeftijdsbegrenzing betreft, dient er voor gewaakt dat de leerlingen voldoende rijp zijn om in een bedrijf te werken. Wanneer zij nog niet voldoende rijp zijn, zal het deeltijds werken-leren immers niet het effect hebben zoals beoogd.

De SERV merkt op dat zich wellicht ook enkele juridische problemen stellen. Minderjarigen (zonder leeftijdsbegrenzing) toch toelating geven deeltijds te werken vanaf het begin van het jaar waarin iemand deeltijds leerplichtig wordt, roept de vraag op of dit verenigbaar is met de federale wetgeving inzake kindarbeid. Artikel 4, par. 2 van het KB van 11 maart 1993 betreffende de kindarbeid laat niet toe dat kinderen tot 15 jaar of die nog (bij het begin van het schooljaar) onderworpen zijn aan de voltijdse leerplicht, meer dan 36 werkzaamheden per jaar uitvoeren¹, zodat het voor die categorie van jongeren onmogelijk is een volwaardig alternerend traject uit te tekenen zolang zij nog voltijds leerplichtig zijn. Het kan zeker niet de bedoeling zijn jongeren voortijdig te laten instromen in het deeltijds onderwijs, zonder dat het mogelijk is om vanaf het begin van het schooljaar tot een volwaardige combinatie van leren en werken te komen.

1 Hiermee wordt elke aanwezigheid op de werkplaats bedoeld. Dat betekent dus dat 36 werkzaamheden staan voor 36 aanwezigheden per jaar op de werkplek.

2. De alternerende beroepsopleiding in het BUSO (art. III.12)

Met het artikel III.12 wordt de mogelijkheid gecreëerd dat voor leerlingen van opleidingsvorm 3 in het BUSO nog een facultatieve integratiefase van 1 schooljaar wordt georganiseerd in de vorm van een ABO voor de verdere bekwaming van leerlingen die het kwalificatiegetuigschrift hebben behaald, of die daartoe door de klassenraad bekwaam worden geacht. Hiermee krijgt dit systeem een decretale onderbouw.

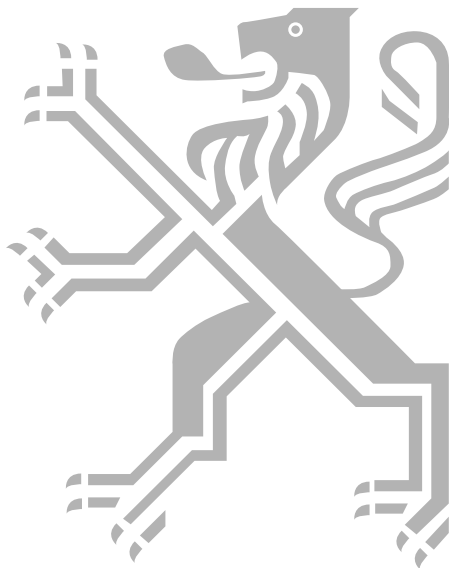
In het artikelsgewijze commentaar (blz. 13) wordt erop gewezen dat dit systeem van alternerende beroepsopleiding een aantal positieve effecten heeft, waaronder het verhogen van de kansen op blijvend werk. De ABO heeft immers als mogelijke positieve effecten dat kan gewerkt worden aan vaardigheden en attitudes die de kansen op het houden van werk verhogen, zoals het wennen aan een arbeidsritme en het bijbrengen van een arbeidshouding bij leerlingen. De ABO bevordert ook de wisselwerking tussen leraars en arbeidswereld.

De SERV vraagt om de decretale onderbouw voor de alternerende beroepsopleiding BUSO OV 3 en de gevolgen voor de huidige kwalificatiemogelijkheden te verdagen en een bredere discussie met betrekking tot het onderwijsaanbod voor BUSO OV 3 leerlingen aan te gaan.

Het kader voor deze brede discussie betreft :

- de verenigbaarheid met andere vormen van alternerend leren en de bezorgdheid voor het indijken van de complexiteit in aard en consequenties van de diverse alternerende systemen;
- de consensus dat in het voltijds onderwijs stages aan belang dienen te winnen in alle onderwijsvormen. Hiervoor is een nieuw kader noodzakelijk;
- de vaststelling dat voor jongeren in BUSO OV 3 geen aanbod in het kader van een leven lang leren bestaat of toegankelijk is.

De Raad acht het belangrijk dat in afwezigheid van een decretale regeling hoe dan ook een normale opleiding op de werkvloer voor deze doelgroep voorzien blijft en dat op korte termijn wordt uitgeklaard hoe dit wordt ingepast in het nieuwe ESF-programma in het kader van de DBO-adviescommissie ESF.

3. Zorgvuldig bestuur (Hoofdstuk VI)

3.1 Kostenloosheid van het basisonderwijs (art. IV.2) en van het secundair onderwijs (art. IV.10)

Artikel IV.2 stipuleert dat in het door de Gemeenschap gefinancierde of gesubsidieerde **basisonderwijs** geen bijdragen kunnen worden gevraagd voor onderwijsgebonden kosten die noodzakelijk zijn om een eindterm te realiseren of een ontwikkelingsdoel na te streven. Voor andere kosten kunnen wel bijdragen worden gevraagd. De regeling van deze bijdragen, die moeten worden gedifferentieerd naar draagkracht van de ouders, moet voorwerp uitmaken van overleg in de participatieraad of de schoolraad. De lijst van bijdragen moet worden bekendgemaakt aan de ouders. Klachten kunnen worden ingediend bij de Commissie Zorgvuldig Bestuur.

In het artikelsgewijze commentaar (blz. 14-15) wordt verduidelijkt om welke bijdragen het kan gaan: om kosten die zijn verbonden aan extra-muros activiteiten en om materialen en activiteiten die het bereiken van een eindterm of het nastreven van een ontwikkelingsdoel verlevendigen of aanschouwelijker maken.

Artikel IV.10 stelt dat in het door de Gemeenschap gefinancierde of gesubsidieerde **secundair onderwijs en deeltijds beroepssecundair onderwijs** geen direct of indirect inschrijvingsgeld kan worden gevraagd. Er kunnen wel bijdragen worden gevraagd voor andere kosten. Na overleg in de participatieraad of schoolraad bepalen de inrichtende machten de lijst van bijdragen en de afwij-

kingen hierop. Deze regeling wordt schriftelijk meegedeeld aan de ouders of aan de meerderjarige leerlingen.

Indien dit niet wordt nageleefd, kan een klacht worden ingediend bij de Commissie Zorgvuldig Bestuur. Een mogelijke sanctie op overtreding is een gedeeltelijke terugbetaling van de werkingsmiddelen.

In het artikelsgewijze commentaar (blz. 18) wordt o.m. verduidelijkt wat onder 'indirecte inschrijvingsgelden' moet worden verstaan: nl. kosten die geheven worden door de inrichtende machten of nevenorganisaties die zo hoog zijn dat ze een reële belemmering vormen voor inschrijving. Dit moet steeds in concreto worden beoordeeld.

De SERV vindt het positief dat de ouders nu tijdig de extra kosten zullen kennen. De SERV vindt echter de omschrijving van die extra kosten problematisch en bijgevolg ook de nieuwe definitie van het begrip 'kostenloosheid' in het **basisonderwijs**.

De SERV is principieel van oordeel dat wat nodig is om eindtermen te bereiken en ontwikkelingsdoelen na te streven moet worden bekostigd door de overheid. Dat de lessen op een levendige en aanschouwelijke wijze worden gegeven, is een vanzelfsprekende taak van het onderwijs, en hoort evenmin bekostigd te worden door de ouders.

Als het in bepaalde gevallen gerechtvaardigd is activiteiten en materialen te laten bekostigen door de ouders, dan moet de decreetgever duidelijker zijn over wat wel en wat niet onder deze termen kan worden begrepen. Dit is in de voorliggende tekst zeker niet het geval. De omschrijving in het artikelsgewijze commentaar is zo vaag dat ze te veel interpretatiemogelijkheden open laat. Wat moet bv. worden begrepen onder 'materialen' die het bereiken van een eindterm of nastreven van een ontwikkelingsdoel verlevendigen of aanschouwelijk maken?

Behoren hiertoe bv. ook computers of het gebruik van ICT? De SERV vraagt dus dat veel strikter wordt omschreven waarvoor bijdragen kunnen worden gevraagd.

Wat de definitie van kostenloosheid in het **secundair onderwijs** betreft, vindt de SERV dat de omschrijving van 'indirecte inschrijvingsgelden' nog te veel open laat en daardoor onzekerheid creëert voor zowel de scholen als de ouders/leerlingen. Er is tevens de vrees dat het grondwettelijke principe van de kostenloosheid van het leerplichtonderwijs met deze omschrijving nog verder wordt uitgehold. Diverse studies hebben immers reeds aangetoond dat het leerplichtonderwijs alles behalve kostenloos is, dat de kosten ook steeds meer oplopen en bijgevolg voor minder begoede ouders een reëel probleem zijn. Kinderen die al niet zo'n goede startpositie hebben, kunnen daardoor gestigmatiseerd worden en eventueel nog meer maatschappelijke achterstand oplopen.

De SERV vraagt dat de decreetgever strikter zou definiëren wat wel en niet onder directe inschrijvingsgelden kan worden begrepen.

Wat de behandeling en sanctionering van klachten over de kostenloosheid betreft, vindt de SERV dat de bevoegdheid van de participatie- of schoolraad in deze moet worden versterkt.

De SERV vindt ook dat de Commissie Zorgvuldig Bestuur niet alleen een adviseerende bevoegdheid moet hebben over klachten inzake kostenloosheid, maar ook een sanctionerende bevoegdheid net zoals voor het basisonderwijs.

3.2 Sponsoring- en reclamebeleid (art. IV.2 en art. IV.7)

De decreetgever legt twee principes vast waarmee een school die een sponsoring- en reclamebeleid voert, moet rekening houden :

- kennelijk niet onverenigbaar zijn met de pedagogische en onderwijskundige taken en doelstellingen;

- de objectiviteit, geloofwaardigheid, betrouwbaarheid en onafhankelijkheid van de school niet in het gedrang brengen.

De bedoeling van de decreetgever is hiermee een kader aanbieden dat de bestaande praktijk legaliseert. Het is tevens de bedoeling dat de belangrijkste beleidslijnen worden overlegd en in het schoolreglement worden opgenomen (Artikelsgewijze commentaar, blz. 15).

Op zich is het vastleggen van een aantal basisprincipes inzake reclame- en sponsoringbeleid, een goede zaak omdat er in het geval van mistoestanden toch enige basis is waarop men kan terugvallen. Toch wil de SERV hierbij twee kanttekeningen maken.

Vanuit budgettair-financieel perspectief is het SERV-standpunt dat een grondig debat moeten worden gevoerd over de toekomstige financiering van het onderwijs en de rol die verschillende partijen hierin kunnen spelen.

Principieel blijft de SERV bij zijn standpunt dat de financiering en subsidiering van het initieel onderwijs een overheidsopdracht blijft. Een inbreng vanuit de sociale partners of het bedrijfsleven kan, maar kan nooit de basisfinanciering door de overheid vervangen of zelfs substantieel aanvullen.

Samenwerking tussen onderwijs en de sociale partners is zinvol en gewenst vanuit het perspectief van actualisering van beroepsgerichte inhoud, ondersteuning nieuwste technologie, ...

Vanuit pedagogisch-ethisch perspectief vindt de SERV dat de vraag moet worden gesteld of het een goede zaak is dat jonge mensen in de school overvloedig met reclame en sponsoring zouden geconfronteerd worden. Scholen hebben een algemene pedagogische opdracht, sponsoring is dan ook enkel toelaatbaar op voorwaarde dat deze zich niet rechtstreeks richt tot de leerlingen en op voorwaarde

dat de scholen voldoende onafhankelijk blijven om hun pedagogisch project waar te maken.

Een vraag is ook wat zal gebeuren met bv. misleidende voorstellingen. De SERV is van oordeel dat deze bepalingen ook best zouden worden afgestemd op hoofdstuk IV van de Wet Handelspraktijken van 14 juli 1991.

3.3 Commissie Zorgvuldig Bestuur (Hoofdstuk IV, Afdeling 2)

De vroegere Commissie Laakbare Praktijken wordt vervangen door de Commissie Zorgvuldig Bestuur met een kamer voor het basisonderwijs en een voor het secundair onderwijs.

3.3.1 Bevoegdheid inzake kostenloosheid

Een eerste opmerking van de SERV betreft de bevoegdheid van deze Commissie wat de klachten over kostenloosheid betreft. Voor het basisonderwijs krijgt deze Commissie zowel een advies- als een sanctioneringsbevoegdheid over de klachten inzake kostenloosheid.

Voor het secundair krijgt ze hierover enkel een adviesbevoegdheid. De SERV wil dat deze Commissie ook sanctioneringsbevoegdheid krijgt in het secundair onderwijs.

Een tweede opmerking betreft de samenstelling van de Commissie bij klachten inzake kostenloosheid. De SERV vraagt dat in de Commissie ook een deskundige inzake studiekosten zou worden opgenomen, evenals een ervaringsdeskundige armoede en een vertegenwoordiger voor de ouders. Zowel het aantal mandaten als de duur ervan moeten in het decreet worden bepaald.

3.3.2 Bevoegdheid inzake daden van koophandel

De bestaande reglementering, die door deze nieuwe bepalingen zou worden vervangen, stipuleert duidelijk wat onder ongeoorloofde praktijken dient te worden verstaan. De voorliggende decretale bepalingen heffen de bestaande regelgeving (Decreet Basisonderwijs van 25/02/1997, art. 51 §3 en het daaraan gekoppelde BVR van 17/06/1997) op en uit het artikelsgewijze commentaar blijkt dat deze nieuwe regelgeving niet verder zal worden gespecificeerd via een besluit. De Commissie zal “ongeoorloofde praktijken” moeten toetsen aan de criteria in het decreet, zijnde de normale dienstverlening aan de leerlingen, de verenigbaarheid met de onderwijsopdracht en het al dan niet aanwezig zijn van winst-oogmerk. Er is in dit decreet geen sprake meer van “activiteiten die ontoelaatbare concurrentie inhouden ten aanzien van handelaars”.

De SERV is het niet eens met deze versoepeling van de huidige regelgeving. Met de voorgestelde bepalingen krijgen scholen ruime mogelijkheden voor het stellen van daden van koophandel. De algemene toetsing aan de vermelde criteria werkt bovendien de rechtsonzekerheid (zowel voor de scholen als voor de handelaars) in de hand.

De Raad stelt dan ook voor dat scholen bij het stellen van objectieve daden van koophandel de geldende bepalingen uit de Wet Handelspraktijken van 14 juli 1991 zouden naleven, waaronder art. 93. Hierin wordt gesteld dat iedere met de eerlijke handelsgebruiken strijdige daad die de beroepsbelangen van één of meer handelaars schaadt of kan schaden, verboden is. De Wet Handelspraktijken garandeert immers niet alleen de eerlijke mededinging tussen handelaars onderling, maar tevens de bescherming van de consument in zijn relatie met de handelaar.

Ten slotte wat de samenstelling betreft wanneer de Commissie klachten behandelt over oneerlijke concurrentie, vraagt de SERV deze aan te passen en ook

deskundigen uit de bedrijfswereid op te nemen (en niet enkel op vlak van de consumentenbescherming). Waarbij ook de vraag geldt naar decretale bepaling van aantal en duur van de mandaten.

4.1 Opleidingen voor gedetineerden (art. V.6)

Het artikel V.6 bepaalt dat de Centra voor Basiseducatie uitsluitend als doelstelling hebben het organiseren van basiseducatie, het detecteren van de onderwijsbehoefte van gedetineerden en het begeleiden van het onderwijstraject van gedetineerden.

Het is belangrijk dat in opvolging van het Desmos-project dat recentelijk werd afgerond in het kader van het communautair initiatief Werkgelegenheid, een krachtig en gecoördineerd beleid tot stand komt voor wat betreft de begeleiding en opleiding van gedetineerden, in het bijzonder naar de arbeidsmarkt. De SERV is van oordeel dat het wenselijk is dat de VDAB voor de arbeidsmarktgerichte trajectbegeleiding de regiefunctie op zich neemt, waarbij de uitvoering maximaal gebeurt in samenwerking met gespecialiseerde derden, in het bijzonder ook de sector van de basiseducatie. De voorgestelde decretale bepaling is echter moeilijk te verzoenen met deze optie. In de mate dat het de bedoeling is ook het arbeidsmarktgerichte aanbod inzake trajectbegeleiding en opleidingen te laten coördineren door de basiseducatie lijkt dit haaks te staan op de beleidsontwikkelingen in het kader van het werkgelegenheidsbeleid en in het bijzonder ook de hervorming van de VDAB en ESF. Overigens behoren niet alle gedetineerden tot de doelgroep van de basiseducatie.

De SERV wijst op het bijzondere belang van opleidingen Nederlands voor anders-talige gedetineerden. De taakverdeling tussen de diverse opleidingsactoren zal hier moeten bekeken worden in het kader van een nieuwe Rondetafelconferentie rond NT 2 die door de Minister werd aangekondigd. Het lijkt wenselijk de conclusies van deze conferentie af te wachten vooraleer de taakverdeling voor de specifieke doelgroep van gedetineerden te bepalen.

4.2 Vakgebonden, vakoverschrijdende en specifieke eindtermen (art. V.11)

Voorliggend voorontwerp van decreet voorziet een toepassing van de begripsomschrijving van eindtermen en van de bijhorende procedures uit het zogenaamde 'Themadecreet' ook voor het volwassenenonderwijs (art. V.11).

Afstemming op zich is uiteraard positief, maar gezien het op dit ogenblik nog volledig onduidelijk is in welke richting het Themadecreet precies zal evolueren, wil de SERV nog geen definitieve uitspraak doen.

De SERV herhaalt wel zijn vraag dat ook voor het niet-analoge aanbod dat geheel of gedeeltelijk beroepsgericht is, specifieke eindtermen worden vastgelegd die gebaseerd zijn op de beroepsprofielen van de SERV².

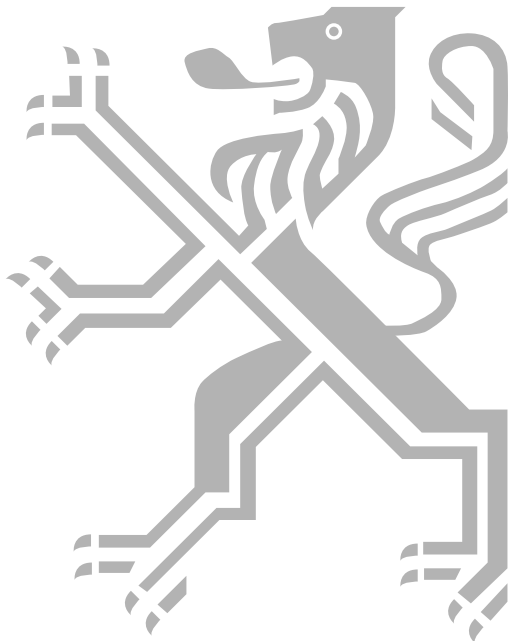
4.3 Toegankelijkheid voor leerplichtigen (art. V.19)

Het artikel V.19 bepaalt, enkele uitzonderingen daargelaten, dat voltijds leerplichtigen niet als regelmatig cursist kunnen worden beschouwd.

2 Zie de 'Kaderaanbeveling over de aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt, deel 2: bouwstenen in het onderwijs en in opleidingen voor een leven lang leren.'

De SERV is van oordeel dat ook al wordt deze mogelijkheid vandaag niet vaak gebruikt, het naar de toekomst geen vanzelfsprekendheid is dat ze worden uitgesloten, mede in het licht van de noodzaak de beschotten tussen initieel onderwijs en het volwassenenonderwijs te doorbreken.

Het moet, binnen bepaalde voorwaarden, voor jongeren die nog onderworpen zijn aan de leerplicht mogelijk zijn om zich buiten de schooluren verder te bekwaamen voor bepaalde competenties (bv. inzake informatica, vreemde talen), net zoals ze vandaag ook ruime mogelijkheden krijgen om in te stappen in het deeltijds kunstonderwijs.

5. Regionale technologische centra (Hoofdstuk XI)

Bij de Regionale Technologische Centra stelt de SERV volgende voorwaarden :

- Ten eerste heeft onderwijs o.m. als opdracht op te leiden tot en de leerlingen praktijkervaring te bieden in een breed spectrum van beroepen, bedrijven en instellingen. Welke samenwerkingsverbanden het meest aangewezen zijn, zal afhankelijk zijn van de socio-economische context van de betreffende regio's en de reeds bestaande initiatieven. Toch vindt de SERV dat de RTC maximaal de mogelijkheden moeten verkennen om samen te werken met sectorale en subregionale sociale partners, waarbij de bevraging van de partners op een gestroomlijnde manier verloopt. Op dit punt komt het artikelsgewijze commentaar (blz. 42) niet tegemoet aan het SERV-advies.

Deze visie sluit ook aan bij de afspraken die in het kader van het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord werden gemaakt over sectorale actieplannen voor knelpunten op de arbeidsmarkt.

- Ten tweede, en aansluitend bij het bovenstaande waar het gaat om samenwerking met subregionale sociale partners, moet worden gekeken hoe de samenwerking met en de dialoog tussen subregionale sociale partners en onderwijs vanuit het STC kunnen worden geactiveerd. Bij de hervorming van het STC werd in het STC-besluit de verplichting afgeschaft in elk STC een permanente werkgroep onderwijs-arbeidsmarkt op te richten. Vanuit onderwijs en STC blijft echter een sterke behoefte bestaan aan een subregionale dialoog en aan samenwerking, wat zich uit in diverse initiatieven. Er moet worden nagegaan hoe dit verder kan worden geactiveerd, ondersteund en gestroomlijnd vanuit de STC-teams.

- Ten derde, dienen nieuwe investeringen van sectoren in onderwijs- en opleidingsinfrastructuur maximaal benut te worden en actuele problemen van onderbenutting vooraf een oplossing te krijgen door samenwerking met VDAB en CMO te bevorderen.
- Ten vierde, moet gestreefd worden naar synergieën tussen deze RTC, de competentiecentra van de VDAB, de EDUFORA en de bestaande regionale expertisenetwerken in onderwijs.

De SERV is tevens van oordeel dat de bepalingen in artikels XI.2 en XI.3 omtrent de toekenning van subsidies aan de RTC veel te beperkt zijn. Er worden geen voorwaarden en modaliteiten van erkenning en subsidiëring bepaald, noch wordt voorzien dat dit bij besluit zou kunnen gebeuren.

Leden

Voorgedragen door de representatieve werknemersorganisaties:

Clauwaert Annick, Dielen Ilse, Geybels René, Harding Ton, Jonckheere Fernand, Peeters Vital, Slabbinc Lutgart, Verboven Xavier, Vercamst Jan, Wijckmans Ferre

Voorgedragen door de representatieve organisaties van de werkgevers, de middenstand en de landbouw:

De Pril Wilson, Dillen Marc, Hofkens Frans, Leemans Patricia, Muylers Philippe, Neyt Regine, Peeters Kris, Sauer Dirk, Van Havere Kathleen, Veris Sabine

Plaatsvervangende leden:

Voorgedragen door de representatieve werknemersorganisaties:

Callaert Jan, Daemen André, De Baene Jean-Marie, De Batselier Georges, Engelen Hugo, Hamelinc Luc, Reniers Chris, Rosvelds Sandra, Van Sevenant Siska, Vercammen Sandra

Voorgedragen door de representatieve organisaties van de werkgevers, de middenstand en de landbouw:

Bode Agnes, Bortier Johan, Bosch Claire, De Moor Jozef, Gotzen Rudi, Michiels Michel, Muylersmans Herwig, Penne Katrien, Tan Barbara, Vermeylen Eric

Dagelijks Bestuur

Voorzitter: Peeters Vital (ACV)

Ondervoorzitter: Muylers Philippe (VEV)

Leden: Peeters Kris (UNIZO), Verboven Xavier (ABVV)

Wonen de vergadering bij met raadgevende stem:

Administrateur-generaal SERV: Kerremans Pieter

Adjunct-administrateur-generaal SERV: Deman Esther

